

سیاسه تکردن یان خۆ له بیرچوون؟!

✍ م / خلیل فهمی عمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام
على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين،
وبعد:

بێگومان ئایینی پیروزی ئیسلام
هه موو بواره کانی ژيانی گرتۆته خو، وه
هیچ لایه نیکی فه رامووش و په راویز
نه کردوو، به لکو هه موو لایه نه کان
باسیان لیکراوه، وه ک خوای گه وره
ده فه رموویت:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ

شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

[النحل: ٨٩] .

واته: ئە م قورئانمان بۆ ناردی ئە ی
پیغه مبه ری خوا ﷺ تا هه موو شتیك

پوون بکاته وه و ببیته پینمای و
ره حمه ت و مزده بۆ موسلمانان .
بۆیه یه کیک له و بوارانه ی که ئیسلام
لیی دواوه و باسی کردوو بوا ری
سیاسه ته، که واته سیاسه تی شه ری
به شیکه له دین، وه موسلمان پیویسته
بپروای پی هه بیت، له گه ل ئە وه شدا
ئیمه ی موسلمان مه نه جیکمان هه یه
هه موو کاره کانی بۆ لا ده گه پینینه وه و
پیی ده پیوین ئە ویش: قورئان
وسوننه ته به تیگه یشتنی سه له ف له
هاوه لان و شوین که وتووایان، وه
بپرومان وایه که ئە و قورئان و سوننه ته
چاره سه ری هه موو کیشه کانمان بۆ
ده کات، وه به ه یچ شیوه یه ک

دوژمنان بوونه ته ده م راسست و ده م سپيمان، نه وان دين بو ولا تي موسلمانان تاوه كو كي شه كان چاره سر بكن، تو بلتيت نه و چاره سره ي كه دوژمني به دوست دانراو دايه پيرتيت چاره سره ي حه قيقى و يه كلاكه روه بيت؟!!!

هه روه ها چون ته فره قه و جياوازي و په رته وازه يي كه وتوت ته نيوانمانه وه، له گه ل نه وه شدا هه نديك نه و ته فره قه و په رته وازه ييه هه ر به نه خوشي و ناخوشي و به لا نازانيت!!، به لكو چاره سره كان به نه خوشي و نه خوشي هه كانيش به چاره سره ر ده زانيت!!، وه هه نديكي تريش كي شه كان ده گه پريننه وه بو شتانيكي نا مه نتيق و ناره وا.

هه ر بويه موسلمانان ته فره قه و جياوازي و جياپايي كه وتوت ته نيوانيان، وه بوونه ته چه نده ها گروه و حزه وه، وه له ژيانكي ته سك و پر له ناخوشي و دوور له ناسايش و هيمني ژيان ده گوزه ريئن.

بويه هه ر يه كه له و حزبانه ويستويه تي له لاي خويه وه له هوكاره كانى نه و ژيانه تال و دژواره

سهر گه ردان و سهر لي شيواو نابين گه ر به ته واوي بگه پريننه وه بو لاي، نه وه تا پينغه مبهري خوا ﷺ ده فرموويت:

(قَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ فَلَنْ تَضِلُّوا أَبَدًا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّتِي) (1).

واته: نه ي خه لكينه من دوو شتم له دواي خووم بوتان به جي هيشتووه، هه رگيز گومرا نابن نه گه ر ده ستيان پيوه بگرن: قورئانه كه ي خواي په روه ردگارو سوننه ته كاني خوومه.

له بهر نه وه كاريك به چاك ده زانين كه شهرع به چاكي بزانيت، هه روه ها كاريك به خراب ده زانين كه شهرع به خراپي بزانيت.

دياره هه موو كه سيكي به ويژدان ده بينيت و ده بيستيت و ده زانيت لي ره و له وي كه چون موسلمانان دوركه وتونه ته وه له دينه كيان وه چون دوژمناني ئيسلام به داخه وه زال بوونه به سه رمانداو خيرو بي ري وه لاته كه مان ده بهن، به شيويه كه كه له ميژوودا هاوشيوه ي نه بووه، سه رباري نه وه ش

(1) (رواه الحاكم، وصحه الشيخ الألباني في: صحيح الترغيب والترهيب: 40).

بکۆلئیته وهو چاره سه ریکی بو داریژی،
بۆیه هر چاکسازیک شیوهیه کی به
چاره سه ر زانیوه بو کیشنه کان.

له بهر ئه وه له ئه نجامدا حزبه
ئیسلامیه کان ده بن به دوو به شه وه بو
گۆرین و چاره سه رکردنی ئه م بارودوخه :

یه گه م: به شیکیان پییان وایه به
گرتنه دهستی ده سه لاتی سیادی له
ریگه ی دیموکراسی و په رله مان و
هه لباردن وه حوکمی ئیسلام
ده گێرنه وه و کیشنه کان چاره سه ر
ده که ن.

دووهم: بوچوونی دووهم دیسان
پییان وایه چاره سه ری ئه م کیشانه
به گرتنه دهستی ده سه لاتی سیادی
ده کریت، به لام به ریگه ی زه بری هیزو
جه نگو شورپش کردن و خو کوژی .

**هه ئویسته یه ک له سه ره ئه م دوو
بوچوونه :**

هیچ یه کیك له م دوو بوچوونه هوکاری
هه موو ئه م به لایانه که به سه ر
موسلماناندا هاتوو ناگێرنه وه بو
خۆمان، واته هیچ یه کیك له و دوو
بوچوونه ئیعترافی تیدا نییه به خراپ

بوون و لادان و دوورکه وتنه وه ی
موسلمانان له دینه که یان ئه مه له لایه ک،
له لایه کی تره وه هه ولدان بو ئیصلاح
بوونی خه لکی به پیویست و زه روره ت
نازانن، چونکه هه ردوو بوچوونه که
وایده زانن سه رچاوه ی هه موو کیشنه کان
حوککام و کاربه ده ستانن، له بهر ئه وه
ده لێن پیویست ناکات خۆمان خه ریک
بکه ین به خه لکه وه، چونکه سوولته
گرنکه، وه به چاک بوونی سوولته خه لکی
بو خو ی چاک ده بیته .

به لام له راستیدا هوکاری سه ره کی
دورکه وتنه وه ی موسلمانانه له
دینه که یان شوین که وتنی دونیایه،
هه روه ک پیغه مبه ره که مان ﷺ بو ی
باسکردوین و ده فه رموویت:

(يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا
تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا فَقَالَ قَائِلٌ:
وَمِنْ قَلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ
كَثِيرٌ وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كُثُثَاءَ السَّيْلِ وَلَيَنْزَعَنَّ
اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ
وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ، فَقَالَ

قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ:
حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ (2).

واته: ميللهتان بهسهرتاندا زال
دهبنو پووتان تی دهکن ههروهکو
چۆن خه لکی ده پرتینه سهه خواردن،
که سیک وتی نایه بههوی که میمانه وهیه
لهو پۆژدها؟ پیغه مبهه ری خوا ﷺ
فه رموی نائیوه لهو پۆژدها زۆرن بهلام
وهکو که فی سهه ده ریا وان، وه خودای
گه وره ترس له دلی دوژمنانتان
ده رده کات به رامبهه به نیوه، وه (الوهن)
ده خاته دلی نیوه وه، که سیک وتی ئهی
پیغه مبهه ری خودا ﷺ وه هن چیه؟
فه رموی: خۆشه ویستی دنیاو
پینا خۆش بوونی مردنه)

له بهر ئه وه ههردوو بوچوونه که
به هه له داچوون، چونکه به پاستی له
ته شخیصی نه خوشی کاندای هوکاری
سهه کی توشبوون بهو نه خوشییانیهان
نه دوژی وه، له بهر ئه وه دهواکانیان

چاره سهه ری نه خوشیه کان ناکات، به لکو
زۆربه ی جاریش نه خوشیه کان زیاتر
ده کات، به لگهش له سهه ئه م پاستیه
واقیعی کوردستانی خو مانه که ههردوو
بوچونه که مان بینی سهه رکه وتوو نه بوون
نه له بواری سیاسی و په ره ماندا که
پوسته سیادیه کان به ده ست بهینن،
تا وه کو له ریگه ی ده سه لات و سو لته وه
خه لکی بگوین به وه ی که زیاتر ده ست
گرتوو یان بکن به ئیسلامه وه (ههروهک
ده لین)، ههروه ها به ریگای جهنگو
شۆرشیش به هه مان شیوه سهه رکه وتوو
نه بوون ههروهک بینران، ئه وه تا
له جیهانی شدا شوینه واری کارو
جیهاده که یان دیاره که چهنده ها زیانیان
گه یانده موسلمانان، نموونه بوون بو
ئه وه په نده که ده لیت: (خانویه کیان
دروست کرد، به لام شاریکیان به
پووخاندا).

نایا چاره سهه چیه وه له چیه وه
ده ست پی بکه یین تا وه کو سهه رکه وین
به سهه دوژمنندا؟

دیاره ئیمه ی موسلمان مه نهه جیکمان
ههیه که بروامان وایه چاره سهه ری هه موو

(2) (صحيح، أخرجه الامام أحمد في: (المسند)

(278/5)، وصححه العلامة الالباني - رحمه الله - في

(سلسلة الأحاديث الصحيحة: 958).

(وإن كنت تريد به شرفاً، سودناك علينا، حتى لا نقطع أمراً دونك، وإن كنت تريد به ملكاً، ملكناك علينا..)^(۱).

واته: ئەگەر تۆ مه نصاب و پلهت دهوی، ئەوه دهتکهین به پێشدهواو گه وره ی خویمان، هه تاوه کو کهس قسه له قسه ی تۆدا نه کات (نه وه کو سه رکرده یه کی کارتۆنی بیت و هیچت به دهس نه بی)، خوئه گهر پادشایشت دهویت ئەوه دهتکهین به پادشاو مه لیکی خویمان ...)

کهواته کێشه ی پێغه مبهری خوا ﷺ له گه ل کافران دا ململانیه ی دهسه لات نه بوو، به لگو کێشه ی ئەو نه هیشتنی شیرک و بلاو کردنه وه ی ته وحیدو ته نها خواپه رستی بووه، له بهر ئەوه بانگه وازی پێغه مبهران (سه لامی خویان له سه ر بیّت) ته نها ئەوه بوو که دهیان فهرموو: ئەه ی خه لکینه له خوا بترسنو گوێرایه لی خوا بکهن، وه ئیمه داوای هیچ شتیکتان لی ناکهین به لگو پاداشتی ئیمه لای خویاه:

(3) (البداية والنهاية: 63/3).

کێشه کانمان ده کات گهر به ته واوی بگه پێینه وه بو ی، ئەویش: قورئان وسوننه تی پێغه مبه ره که مانه ﷺ له بهر ئەوه پێویسته بزانی ئەو پێغه مبه ره ﷺ چون رووبه رووی ئەو واقیعه ی خو ی بو ته وه، وه له چیه وه دهستی پی کردو گوێرانی له کو یوه کرد چونکه ئەو سه رمه شق و پێشه نگمانه:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

﴾ [الأحزاب: ۲۱].

پێغه مبهری خوا ﷺ سیانزه سال له مه ککه ی پیروژدا بانگه وازی خه لکی ده کرد بو ته وحیدو یه کخو اپه رستی، به پێچه وانه ی بانگه وازی زۆریک له گروپو حزبه کان که ته نها هه ول بو گرتنه دهستی دهسه لات و حوکم ده دن، به لام پێغه مبهری خوا ﷺ ده یزانی که چاره سه ر به په روه رده کردنی خه لک ده بیّت له سه ر ئیسلام نه ک به گرتنه دهستی حوکم و دهسه لات، ئەوه تا سه ران و سه رکرده ی کافره کان پیی ده لێن:

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾﴾ [الشعراء: ١٠٧ - ١٠٩] .

واته: بیگومان من نیراویکی نه مینم
بۆتان، جا که واته له خوا بترسن و
گوپرایه لی من بکهن له وهی فه رمانتان
پیده کهم، له جی به جی کردنی نه و
ئه رکه شمدا داوای پاداشتان لی ناکه م،
پاداشتی من ته نها له لای په روه ردگاری
جیهانه کانه .

وه پیغه مبهری خوا ﷺ زیاتر خووی
ماندوو ده کرد به خه لکی هه ژارو
ساده وه، وه بانگه وازی نه وانی زیاتر
ده کرد وه که له پادشاو سه روک
ولاته کان، تا وه کو پیغه مبهری خوا ﷺ
هه ندی جار زور خه فه تبارو بیزار ده بوو
له کاتی که کده که خه لکی ئیمانیا
نه ده هینا، نه وه تا خوای گه وه
ده فه رموویت:

﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾﴾ [فاطر: ٨] .

به لکو خه ریک بوو نه فسی خووی به

هیلاک ده برد له پیناویاندا: ﴿فَلَعَلَّكَ

بَخِجَ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِدَا

الْحَدِيثِ أَسْفًا ﴿٦﴾﴾ [الكهف: ٦] .

هه ر بۆیه له شارو گوندو بازارو
ماله کاندایه رده وام بانگه وازی خه لکی
ده کرد، به لام بو بانگه وازی کردنی
پادشاو سه رکرده کان زیاتر به نوسینی
نامه یه کی کورت بانگه وازی ده کردن و به
سه فیری که ده نه و نامه یه ی پیده گه یاندا،
به لام بو خووی نه ده چوو بو لایان،
نموونه ی ده قی یه کی که له و نامانه ش

ئه مه یه: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ
مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَىٰ هِرَقْلَ عَظِيمِ
الرُّومِ سَلَامٌ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ أَمَّا بَعْدُ
فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ
وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ إِنْ تَوَلَّيْتَ
فَعَلَيْكَ إِثْمُ الْأَرِيسِيِّينَ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

تَمَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَّاهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا

نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ

بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا

فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾﴾ (5)

[آل عمران: ٦٤] .

(5) (صحیح البخاری: 1658/4).

کهواته: حکومتو سوئته سیبهری
خه لکهو خه لک چون بوو نهوه سوئتهش
بهو شیوهیه ده بییت ﴿کما تکنونوا یولی علیکم﴾

که وابوو گهر خه لکی باش بییت نهوه
 خوی گهرهش که سی باش ده کات به
 سه رکرده یان، گهر خه لکیش خراپ بوو
 نهوه به پیچه وانه وه خوی گهرهش
 که سی خراپ ده کات به سه رکرده یان،
 نه مهش راستیه کی میژوویه نه وه تا
 خوی گهره فیرعه ون زال ده کات
 به سه رقهومه که یدا، چونکه قهومه که سی
 خراپه کارن، وه نه وان له و ئاسته دان
 که فیرعه ونیکی سته مکار سه رکرده و
 پی شیه وایان بییت، خوی گهره
 ده فهرموویت:

﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَوْمًا فَتَقِينَهُ ۝۵۴﴾ [الزخرف: ۵۴]

واته: جا فیرعه ون به م قسانه
 قهومه که سی خروشان دو هه لیخه له تاندن و
 عه قلیانی سوک کردو نه وانیش
 گویرایه لیان کرد، به پاستی نه وانه
 گه لیکی فاسق و تاوانبارو له سنوور
 ده رچوو بوون .

نه گهر به راوردیکی بانگه وازه پر
 به حکمه ته که سی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ به
 بانگه وازی حزبیکانی نه مرؤ بکه یان،
 ده بینین زور له یه که دوورو جودان،
 پیغه مبهری خوا ﴿﴾ یه که م شتیک که
 دهستی پی ده کرد پاک کردنه وهی
 عه قیده بوو له شیرک، به لام ده بینین
 حزبیکانی نه مرؤ ده لئین واز له شیرکی
 قبور بینن خو تان خه ریک که ن به شیرکی
 قصوره وه، به لام نه وه تا له سه رده می
 پیغه مبهری خودا ﴿﴾ یه کیک له پادشا
 گهره کانی نه وه سه رده مه موسلمان
 ده بییت نه ویش نه جاشی یه که پادشا و
 مه لیکی حه به شه بوو، پیغه مبهری
 خوا ﴿﴾ هیجره ت ناکات بو لای تا وه کو
 ده سه لاته که سی لی وه ربگریته وه و خو
 بییت به سه رؤک، چونکه پیغه مبهری
 خوا ﴿﴾ ده زانیت گهر بییت و گه لان به
 قه ناعهت و برابوونه وه ئیسلامیان
 نه وی، نه وه له ژیر سیبهری
 ده سه لاتیشدا هه ر نایانه وییت.

كهوابوو: خراپ بوونی
 کاربه دهست و سه رکرده کان به ره می
 کرده وه کانی خو مانه، خوی گه وره
 ده فه رموویت: ﴿أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً
 قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا قَوْلٌ هُوَ مِنْ عِنْدِ
 أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾
 [آل عمران: ١٦٥].

واته: ئاخو کاتیک زیانتان پی گه یشت
 له تیکشکانه که ی پوژی ئوحد او سه رتان
 سوپما به تایبه تی که هفتا که ستان
 شه هید بوون، که ئیوه ش به ره له و شه پره
 (له به در) دوو ئه وه نده زیانتان به وان
 گه یاند، هفتا که سیان کوژدان و
 هفتاشیان به دیل گیران، وتتان هوی
 دووچار بوونمان چی بوو؟ ئه ی
 پیغه مبه ر ﷻ پییان بلی: ئه وه ی
 تووشتان بوو هوی سه ره کی له
 خو تانه وه بوو، چونکه ئیوه فه رمانی
 پیغه مبه رتان ﷻ شکاند، به راستی
 خوی گه وره به سه ره موو شتی کدا به
 توانایه .

هه روه ها خوی گه وره ده فه رموویت:

﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ
 أَيْدِيَكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾﴾

ئه وه تا خوی گه وره وه سفی ئه و
 قه ومه ده کات به وه ی که قه ومیکی
 خراپ و له ری لادراو فاسق بوون، هه ر
 بویه خوی گه وره فیرعه ونی بو ناردن
 چونکه ئه و گونجاوه بو ئه و قه ومه .
 هه روه ها له هه سه نی به صریه وه
 (په حمه تی خوی لی بیّت) هاتووه گوئی
 له پیاوئیک بوو دوعای له هه ججاج
 ده کرد، ئه ویش فه رمووی: (لا تفعل،
 انکم من أنفسکم اوتیتیم إنما نخاف إن
 عزل الحجاج أو مات أن يتولى عليكم
 القردة والخنازير فقد روى أن أعمالکم
 عمالکم وکما تکنونوا یولی علیکم) ﴿١٦٥﴾.

واته: دوعای لی مه که، چونکه
 نه فس و کرده وه ی خو تان چونه له و
 شیوه یه ش هاتووه بو تان، ئه گه ر
 هه ججاج دورکه ویته وه یان بمریت ئه وه
 نزیکه گا ورو جوله که بییت به
 سه رپه رشتیارو حا کمتان، وه ریواتکرا وه
 که سه رکرده کانتان به رو بوومی
 کرده وه کانتانه، وه ئیوه چو ن بوون
 ئه وانیش به و شیوه یه ده بن).

(6) (ب روانه: (کشف الخفاء: 147/1).

[الشوری: ۳۰].

ههروه ها خوی گه وره ده فه رموویت:

﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ

سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾ [النساء: ۷۹].

له (منصور بن أبي الأسود) (ره حمه تی

خوی لئ بیّت) ده فه رموویت: (سألت

الأعمش عن قوله تعالى: ﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ

بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ [۱۱۹]

[الأنعام: ۱۲۹]، ما سمعتهم يقولون فيه؟

قال: سمعتهم يقولون إذا فسد الناس أمر

عليهم شرارهم).

واته: پرسیارم له ئه عمه ش کرد

ده رباره ی ئه و ئایه ته ی که خوی گه وره

ده فه رموویت:

﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بَِعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا

كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ [۱۱۹] ئه وه ی ئی وه

بیستووتانه ده رباره ی ئه م ئایه ته

چییه؟ فه رمووی: بیستوومانه که

ده یانوت وه ختی که خه لکی خراپ

بوو، جا ئه و کاته که سانی خراپ ده بن

به سه رکرده و کاربه ده ستیان).

ههروه ها (طرطوشی) له کیتابی (سراج

الملوک) دا ده فه رموویت: (لم أزل أسمع

الناس يقولون: أعمالكم عمالكم، كما

تكونوا يولى عليكم، إلى أن ظفرت بهذا

المعنى في القرآن؛ قال الله تعالى: ﴿ وَكَذَلِكَ

نُؤَيِّ بَِعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا ﴾ [الأنعام: 129]

وكان يقال: ما أنكرت من زمانك فإنما

أفسده عليك عملك. وقال عبد الملك بن

مروان: ما أنصفتمونا يا معشر الرعية،

تريدون منا سيرة أبي بكر وعمر ولا

تسيرون فينا ولا في أنفسكم بسيرتهما،

نسأل الله أن يعين كل على كل كما

تكونوا يولى عليكم.

وقال قتادة: قالت بنو إسرائيل: إلهنا

أنت في السماء ونحن في الأرض فكيف

نعرف رضاك من سخطك؟ فأوحى الله

تعالى إلى بعض أنبيائهم: إذا استعملت

عليكم خياركم فقد رضيت عنكم، وإذا

استعملت عليكم شراركم فقد سخطت

عليكم.

وقال عبيدة السلماني لعلي بن أبي

طالب رضي الله عنه: يا أمير المؤمنين ما

بال أبي بكر وعمر انطاع الناس لهما،

والدنيا عليهما أضيقت من شبر فاتسعت

عليهما ووليت أنت وعثمان الخلافة ولم

ينطاعوا لكما، وقد اتسعت فصارت
عليكما أضيّق من شبر؟ فقال: لأن رعية
أبي بكر وعمر كانوا مثلي ومثل عثمان،
ورعيتي أنا اليوم مثلك وشبهك! ﴿١٦﴾

هروهها له كهعبى نه حباروه
(رهزای خوای لی بیّت) هاتووه كه
دهفه رموویت: (إن لكل زمان ملکا یبعثه
الله على قلوب أهله، فإذا أراد
صلاحاً بعث فیهم مصلحاً، وإذا أراد
بقوم هلكة بعث فیهم مترفاً، ثم قرا:

﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا

فِيهَا فَحَقَّ عَلَيَّهَا الْقَوْلُ فَمَدَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

﴿ [الإسراء: ١٦] .

واته: به پاستی خوای گهوره بو
هه مووکات و سه رده میك پادشاو
سه رکرده یهك ده نیړیت له سه ردلی
كه سانى نهو سه رده مه (نه گهر خه لکی
چاك بوون نهو خوای گهوره كه سی
چاك دهكات به سه رکرده یان وه نه گهر
خه لکی خراپ بوون نهو خوای گهوره

(7) بیوانه: (سراج الملوك: 467/2).

(8) بیوانه: (شعب الإيمان: 7389).

كه سی خراپ دهكات به سه رکرده یان)،
نه گهر خوای گهوره بیه ویت قه ومیك
بگورپی و صالحیان بکات نهو چاکسازو
موصلاحيك ده نیړیت بویان، وه نه گهر
خوای گهوره بیه ویت قه ومیك
له ناو به ریّت نهو كه سی خراپ ده نیړیت
بویان، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه:

﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا

فِيهَا فَحَقَّ عَلَيَّهَا الْقَوْلُ فَمَدَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

[الإسراء: ١٦] .

هروهها پیغه مبه ری خوا ﷺ له
فه رمووده یه كدا زور به پاشكاوی پوونى
دهكات وه كه خراپ بوونى سولته
ده گه ریته وه بو خراپ بوون و
دووركه وتنه وه ی خه لکی له ئیسلام
هروهك دهفه رموویت:

(لم ينقص قوم المكيال والميزان إلا
أخذوا بالسنين وشدة المؤنة وجور
السلطان عليهم، ولم يمنعوا زكاة أموالهم
إلا منعوا القطر من السماء) ﴿١٦﴾ .

واته: هيچ قه وم و گه ليك دهست
ناكهن به دزی وخيانته له ته رازوو و

(9) (صحيح الترغيب والترهيب: 2187).

که تیدا سکالا دهکات له زولم و خراپه ی کاربه دهستان، محمد کورپی یوسف و هلامی نامه که ی ده داته وه و ده لیت: (بَلَعْنِي كِتَابُكَ وَتَذَكَّرْ مَا أَنْتُمْ فِيهِ، وَلَيْسَ يَنْبَغِي لِمَنْ يَعْمَلُ الْمَعْصِيَةَ أَنْ يُنْكَرَ الْعُقُوبَةَ، وَلَمْ أَرْ مَا أَنْتُمْ فِيهِ إِلَّا مِنْ شُؤْمِ الذَّنُوبِ، وَالسَّلَامِ) (□□).

واته: نوسراوه که تم پی گیشته، به لام بیریک له کرده وه کانی خو تان بکه نه وه، چونکه ناکری بو که سانیک که تاوان و سه ریچیان هه یه نکولی له سزاو عقوبه ی خوا بکه ن، وه من هیچ شتیک نابینم که بو بیته هۆکاری خراپ بوونی سه رکرده کانتان ته نها به هوی کرده وه خراپه کانی خو تانه وه یه).

هه روه ها ئیمامی (ابن الارزق) له کیتابی (بدائع السلك في طبائع الملك) دا فه رموو یه تی: (يجب على الرعية ملاحظة أن جور السلطان وعماله نتيجة أعمالها الحائل عن نهج الصراط السوي، لما سبق من تقرير مدلول قولهم: كما تكونوا يولي عليكم. وبذلك أجاب ابن الجزار

(11) (بوانه: سراج الملوك: 467/2).

پیوانه یاندا ئیلا خوی گه وره توله یان لی ئه کاته وه به گرانی و قورسی باری ژیان، **وه سته م و زولمی فه رمانره واکانیان به سه ریانه وه ده بیته**، وه که زه کاتی مالیان دهرنه که ن ئیلا په روه ردگاریش بارانیان لی ده گریتته وه).

حه سه نی به صری (په حمه تی خوی لی بیته) له کاتیکدا که خه لکی بیزاری دهر ئه برن له ده ست حه ججاج، بویه ئاموژگاریان ده کات و ده فه رموو یته: (إن الحجاج عقوبة من الله عز وجل؛ فلا تستقبلوا عقوبة الله بالسيف، ولكن استقبلوها بتوبة وتضرع واستكانة، وتوبوا تكفوه) (□□).

واته: به راستی حه ججاج سزاو عقوبه ی خوی به سه رتانه وه، له به ر ئه وه رو به پوی سزای خوا مه بنه وه به شمشیر، به لکو پیویسته ته وبه و ملکه چی دهر برن بو خودا، چونکه ته نها گه رانه وه تان بو لای خوا چاره سه ره).

هه روه ها هاتوه که موسلمانیک نامه یه که ده نی ریته بو محمد کورپی یوسف

(10) (رواه ابن أبي الدنيا في: العقوبات: 52).

(تأمل حكمته تعالى في ان جعل ملوك العباد وأمراءهم وولاتهم من جنس اعمالهم بل كأن أعمالهم ظهرت في صور وولاتهم وملوكهم فإن استقاموا استقامت ملوكهم وإن عدلوا عدلت عليهم وإن جاروا جارت ملوكهم وولاتهم وإن ظهر فيهم المكر والخديعة فولاتهم كذلك وإن منعوا حقوق الله لديهم وبخلوا بما منعت ملوكهم وولاتهم ما لهم عندهم من الحق ونخلوا بما عليهم وإن اخذوا ممن يستضعفونه مالا يستحقونه في معاملتهم اخذت منهم الملوك مالا يستحقونه وضربت عليهم المكوس والوظائف وكلما يستخرجونه من الضعيف يستخرجه الملوك منهم بالقوة فعمالهم ظهرت في صور اعمالهم وليس في الحكمة الالهية ان يولى على الاشرار الفجار الا من يكون من جنسهم ولما كان الصدر الاول خيار القرون وابرها كانت وولاتهم كذلك فلما شابوا شاب لهم الولاية فحكمة الله تأتي ان يولي علينا في مثل هذه الازمان مثل معاوية وعمر بن عبدالعزيز فضلا عن

السرقيطي عن المستعين بن هود، وقد تشكى إليه بعض رعاياه من بعض عماله.

نَسَبْتُمْ الْجَوْرَ لِعُمَالِكُمْ ...
وَنِمْتُمْ عَنْ سُوءِ أَعْمَالِكُمْ
لَا تَنْسَبُوا الْجَوْرَ إِلَيْهِمْ فَمَا ...
عُمَالِكُمْ إِلَّا بِأَعْمَالِكُمْ
تَاللَّهِ لَوْ مَلَكَتُمْ سَاعَةَ ...

لم يَخْطُرَ الْعَدْلُ عَلَى بَالِكُمْ (12)

زولم وخرابه دهنه نه پال
كاربه دهستان ...

وه بى ناگاو خه وتوون له كرده وه
خرابه كانى خوتان

جا زولم وخرابه مه دهنه پال نه وان ...
ته نها به ره مى كارو كرده وه كانى نيوه
كاربه دهستانان

سویند به خوا نه گهر كاترميريك نيوه
كاربه دهست بوونايه ...

نه وه دادپه روه رى به خه يالتاندا نه
دههات

ثيمامى (ابن القيم) (په حمه تى خواى
لى بيت) وته يه كى زور به نرخی له م
بواره دا هه يه كه ده فه رموويت:

(12) (بدائع السلك في طبائع الملك: 235/1).

کاربه دهسته کانشیان حه قی خوئیانیان
 پی نادهن پرهزیلی تیدا ده کهن، وه
 نه گهر شتیان له خه لکی نه دارو بی توانا
 وه رگرت به ناحق له مامه له و کرین و
 فروشتندا، نه وه کاربه دهسته کانشیان
 نه و شتانه یان لی ده بن به ناحق، وه
 باج و زهریبه یان له سهر دائه نی، خو
 نه گهر نه وان شتی خه لکی هه ژاریان
 بردبیّت به فیّل نه وه کاربه دهسته کان
 ماله کانیاں به زور و به زهبری هیژ
 ده بن، جا له بهر نه وه کاربه دهستانیان
 دهرده که ویّت و دروست ده بی له وینه ی
 کرده وه کانیاں، جا له بهر نه وه له
 حکمهت و دانایی خوی گه وره وه نییه
 که سه رپه رشتیاریو کاربه دهستی باش بو
 خراپترین که سان بنی ریّت ته نها له
 جنس و هاوبابی خوئیان نه بیّت، جا له
 کاتی یه که مدا چونکه چاکترینی سه ده
 بوون نه وه سه رکرده و
 کاربه دهسته کانیاں چاک بوون ...)

هه روه ها شیخ (العشیمین)
 (ره حمه تی خوی لی بیّت) له دوی
 باسکردنی شتیّک له ژیانی ئیمامی
 عومه ر رحمته الله ده فهرموویّت:

مثل ابی بکر وعمر بل ولاتنا علی قدرنا
 وولاة من قبلنا علی قدرهم (۱۱۱).

واته: وردبه روه له حکمه تی خوی
 گه وره که چوّن پادشای بهنده کانی و
 پیشه و او کاربه دهسته کانیاں له جنسی
 کرده وه کانیاں دایناون، به لکو
 کرده وه کانیاں له پادشاو
 کاربه دهسته کانیاں دهر نه که ویّت و
 رهنگ ده داته وه (واته: نه گهر
 کاربه دهستان خراپ بوون نه وه بزانه
 خه لکی خراپن)، نه گهر نه وان راستپه و
 بوون نه وه پادشاو سه رگه وره کانیاں
 راستپه و باش ده بن بوئیان، خو نه گهر
 نه وان لایان داو خراپ بوون نه وه
 به هه مان شیوه سه رکرده کانشیان
 لادراو و خراپ ده بن بو سه ریان، وه
 نه گهر نه وان سته م کارو زالم بن نه وه
 پادشاو کاربه دهسته کانشیان سته مکار
 ده بن، وه نه گهر فیّل تییاںدا ئاشکرا بوو
 نه وه کاربه دهسته کانشیان به و شیوه یه
 ده بن، وه نه گهر حه قی خویان نه داو
 پرهزیلیان تیدا کرد نه وه پادشاو

(13) بروانه: (مفتاح دار السعادة: 1 / 253).

كهواته نه گهر نه مانه ویت**سه ركه وتوو بين نه وه:**

با له خو مانه وه ده ست پى بكهين، با چاو بگيرين به خو ماندا، با بزائين نايه نيمه بو خواى گه وره ده ژين، وه چيمان بو دوا پوژى خو مان پيش خستوه، با نه خشه ي ژيانمان به يه كجارى له بنه رته وه بگورين له هه موو پوانگه يه كه وه، له پوانگه ي بيروبا وه پو په رستن و ناكارو په وشته وه .

به لى چاره سه رى بنه رته و شايسته بريتيه: له و گورانكاريه ي كه له خو ماندا به رپا ده بيت هه روه ك و تراوه ﴿أقيموا دولة الاسلام في قلوبكم تقم لكم في أرضكم﴾ .

واته: ده وله تى ئيسلامى له دله كاندا دروست بكه ن، خواى گه وره ده وله تان له سه ر زه وى دا بو دروست ده كات.

ته نها ئه م نايه ته به سه ناموژگار يكه رمان بيت كه خواى گه وره ده فه رمو وى ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ

حَتَّىٰ يَغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا

فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾

[الرعد: ١١] .

(هكذا كانت سيرة الخلفاء في صدر

هذه الأمة حين كانت الرعية قائمة بأمر الله خائفة من عقابه راجية لشوابه فلما بدلت الرعية وغيرت وظلمت نفسها تبدلت أحوال الرعاة وكما تكونون يولى عليكم) (14) .

واته: نه وه بوو ژيانى جينيشينه كان (كه له خواترس و دادپه روه رو راستگو بوون ...) له سه رده مى يه كه م دا، له بهر نه وه ي خه لكى به فه رمانى خوايان ده كردو ده ترسان له سزاي خوا، وه به ئوميدى پاداشتى خوا بوون، به لام وه ختى كه نه وه خه لكه وه كو خوى نامينيت و ده گورپ و خراب ده بن و سته م له نه فسى خو يان ده كه ن، نه وه كاته حالى كاربه ده ستانيش ده گورپ به وه ي كه خراب ده بن، له بهر نه وه ئيوه چون بن نه وه كاربه ده ستانيشتان به و شيوه يه ده بيت) .

(14) (بروانه: الضياء اللامع في الخطب الجوامع).

1- أصحاب الحلول السياسيّة، مع أنّي بينتُ أن السياسة من الدين.

2- أصحاب الحلول الدّمويّة، مع العلم بأنّ الجهاد هو ذرّوة سنام هذا الدين.

فالأولون ظنّوا أنّ الأمر يحتاج إلى السّباق إلى السّلطة!، والآخرون ما يروّنه إلاّ قطف الرُّؤوس المتسلّطة! لذا، أحببتُ تبيين أصل بليّة المسلمين؛ لأنّ الاهتداء إلى تعيينه يعني الاهتداء إلى العلاج؛ فإنّ التّوصّل إلى علاج كلّ داءٍ ينطلق من جذوره.

ولأشكّ أنّ فساد حال المسلمين في بلد ما سببه فساد الرّاعي والرّعيّة، وإذا بات معلوماً أنّ الرّاعي قد يتسبّب في إفساد الرّعيّة بما يثبته فيهم من أنظمة مخالفة لشرع ربّ العالمين، فلنعلم أنّ فساد الرّاعي متسبّب عن فساد الرّعيّة أولاً؛ لأنّ

الله قال: ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظّالِمِينَ بَعْضًا

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (١٢٩) [الأنعام: 129] ،

ولما كان هذا هو الأصل فإنّ الله عزّ وجلّ جعل إصلاح النّفس السّبيل الوحيد

لإصلاح الرّاعي والرّعيّة، فقال: ﴿إِنِ اتَّبَعَ اللَّهُ

لَا يَغَيِّرْ مَا يَفْعَلُ حَتَّىٰ يَغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ

واته: بيگومان خوای گه وره بارودوخی هیچ قه وم و گه لیک ناگوپیت، تاوه کوئه وان دل و دهروونی خویمان نه گوپن، خو هه ركات خوای گه وره ویستی زیان و به لایهك به سهر گه لیكدا بهیئنی (له ده رئه نجامی سه ركه شى و یاخی بوونیان) هه رگیز گه رانه وهى بو نییه، وه هیچ كه سیش ناتوانیت جگه له خوا فریایان بکه ویت و پرزگاریان بکات) .

له کۆتاییدا کورتهى مه به ست به وته یه کی جوانی شیخ (عبدالمالك رمضان

الجزائري) دینین كه ده فه رموویت: (لیس

المقصود من البحث في هذه القاعدة (كما

تكونوا يولى عليكم) التسليم للواقع من

غير تسبب في الإصلاح، بل الإصلاح

مطلوب، ولا هو في عدم الاعتراف بفساد

الحال، ولا هو في ضرورة السعي لإصلاحه

أو عدم ذلك، ولكن الخلاف في طريقه،

ومن أجله اعتنى أهل العلم بهذه القاعدة

كما مرّ؛ لأنّها إذا جهلت أو أغفلت ظلّ

المرء يكابد التّغيير من غير بابه، وكان كمن

يقصد هدفاً من غير طريقه، فمتى يصل؟!

والخطاب هنا موجه إلى جميع النّاس،

لكنني أخصّ منهم صنفين :

وَحَفِظَ أخطاءِهِمْ كما يَحْفَظُونَ أسماءَ
أبنائِهِمْ!

وأما في الدَّعوةِ فلا يَكادُونَ يَخْرُجُونَ
عن مَضْغِ أَعْرَاضِ أولئِكَ وَتَحْفِيزِهَا
أَجْيالَهُمْ مع إهمالِ الجَمَاهِيرِ الَّتِي يَغْلِبُ
عَلَيْهَا الجَهْلُ بِدينِ اللهِ عزوجل، ولقد كادَ
يَمُرُّ عَلَيْنَا عَقُودٌ مِنَ الزَّمنِ، وليسَ لَنَشْنِئنا فِيها
مِنَ حَدِيثِ سِوَى هَذَا اللَّغْوِ الزَّمنِ، مع
المبالغةِ فِي تَعْظِيمِ (فقهِ الواقِعِ)، حتَّى إِنَّه
لِيُلازِمُهُ فِي الحَضْرَى، ويُزاملُهُ فِي السَّفَرِ⁽¹⁵⁾

**وصلى الله وسلم على نبينا
محمد وعلى آله وصحبه
أجمعين.**

اللَّهُ يَقْوَمُ سِوَأَ فِلا مَرَدَّ لَهٗ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن
وَالِ ﴿١١﴾ [الرعد: ١١]، فلذلكَ كانَ سَيِّدُ
المُصَلِّحِينَ ﷺ لا يَزِيدُ فِي افْتِتاحِ خُطْبِهِ
عَلَى التَّعوُّذِ مِنَ شَرِّ النَّفْسِ، فيقولُ:
(...وَتعوذُ بِاللَّهِ مِنَ شَرِّهِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ
أَعْمالِنَا))، فلماذا يُعْرِضُ كَثِيرٌ مِنَ الدَّعاةِ
عَنِ طاعةِ اللهِ فِي هَذَا وَاتِّباعِ رَسولِهِ ﷺ؟!
إِنَّ الَّذِي دَعَانِي لِهَذِهِ الكِتابَةِ هُوَ
الإِشفاقُ عَلَى الجُهودِ المَبذُولَةِ فِي الدَّعوةِ
الإِسلامِيَّةِ مِنَ أَنْ تَضِيعَ بِلَا فائِدَةٍ تُذَكَّرُ،
لأَسِيما وَأَنَّ هَذِهِ الجُهودَ قَدْ شَمَلَتِ
مِساخاتٍ وَأَسعَةً مِنَ مَجالاتِ الدَّعوةِ
وَأَخَذَتِ مِنَ أوقاتِ أَصحابِها ما لو
اسْتَرشَدُوا فِيها بِهَدْيِ الكِتابِ والسُّنَّةِ
وَنظَرُوا فِي سِيرةِ الأنبياءِ بَعينِ الاتِّباعِ لَبَلَّغُوا
— بِإِذْنِ اللهِ — العَياةَ فِي أَقْصَرَ زَمَنِ، وَلَكِنَّ
الَّذِي يَنْحَرِفُ عَنِ ذَلِكَ مِنَ الصَّنِيفِينِ المُشارِ
إِلَيْهِما يُخَشِئُ عَلَيْهِ أَلَّا يَكُونَ لَهُ نَصيبٌ مِنَ
عَمَلِهِ هَذَا سِوَى نَظيرِ ما لَمَنْ قالَ فِيهِ رَبُّنا
عزوجل ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ [الغاشية: ٣].

هَذِهِ هِيَ حَالُ المُغالِينِ فِي العَمَلِ
السِّياسِيِّ، أَمَّا فِي العِلْمِ فلا يَكادُونَ يَعْرِفُونَ
مِنهُ سِوَى رَصْدِ حَرَكاتِ الأُمراءِ والرُّؤساءِ

(15) (بخوانه په رتوكي: كما تَكُونُوا يُؤَلِّى عَلَیْكُمْ).